



Dogoterapię wykorzystuje się w rehabilitacji dzieci i dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną oraz ruchową. Obserwując czynności wykonywane przez zwierzę, rehabilitanci naśladują ruchy całego ciała i poszczególne gesty psa. Uczą się wykonywania czynności pielęgnacyjnych i zasad bezpiecznego postępowania z psami. Zabawa z psem wzbogaca umiejętności werbalne pacjentów – poszerzony zostaje zasób słownictwa biernego i czynnego związanego z psem.

Dogoterapia przynosi też efekty w pracy z dziećmi autystycznymi czy mającymi zaburzenia emocjonalne. Wyzwala ona spontaniczną aktywność dziecka wobec psa, wpływa na przełamanie lęku i pogłębienie kontaktu z otoczeniem. Do dogoterapii nadają się psy różnych ras z wyłączeniem bojowych i stróżujących. Najczęściej spotykane są: Labrador Retriever, Golden Retriever, Nowofundland, Cavalier King Charles Spaniel, Berneński Pies Pasterski. Po odpowiednim przeszkoleniu, łagodne, zdrowe, objęte systematyczną kontrolą weterynaryjną, czyste, tolerancyjne, pewne siebie, akceptujące obcych mają możliwość niesienia radości i pomocy osobom potrzebującym.

Tak naprawdę do dogoterapii możemy wykorzystać każdego psa, który ma odpowiednie cechy charakteru. Pies taki musi być: zrównoważony, musi lubić przebywanie poza domem i wysiłek fizyczny, akceptować wszystkich spotkanych ludzi, nie tylko swojego właściciela, i tolerować, kiedy jest przez obce osoby głaskany i przytulany. Musi być odporny na stres, szybko aklimatyzować się w nowym otoczeniu; nigdy w żadnej sytuacji nie jest dopuszczane, aby pies terapeuta zareagował agresją, nawet jeśli zostanie uderzony przez pacjenta, pociągnięty za ogon itp.